

VASTBERADEN GEBEDSSTRIJD

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, ik wil deze prediking graag beginnen met het citeren van Ps. 93:3-4 – *“De rivieren verheffen, o HEERE! de rivieren verheffen haar bruisen; de rivieren verheffen haar aanstoting. Doch de HEERE in de hoogte is geweldiger dan het bruisen van grote wateren, dan de geweldige baren der zee.”*

Voelt u zich benauwd door de moeilijke omstandigheden? Stormt het om u heen? Ziet u het niet meer zitten? Valt alles rondom u weg? Komt er geen einde aan de beproevingen in uw leven? Maken de mensen in uw omgeving het u zo ontzettend lastig? Bedenkt u dan dat Jezus de zware storm tot zwijgen bracht, toen zijn discipelen zo in gevaar waren dat hun bootje bijna zonk (Matt. 8:23-27; Mark. 4:35-41). Onze Heer en God is veel groter en veel geweldiger dan de meest woeste golven van de oceaan.

Indien wij onszelf zó bedrukt voelen, broeders en zusters, laten we dan hardop Efez. 3:20 proclameren: *“Hem nu, Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt,”*

Jezus is machtig en in staat om ons onbegrijpelijk en bovenmatig te geven en te doen bóven alles wat wij ons zelfs in onze stoutste dromen niet kunnen indenken of voor kunnen bidden.

Daarom hoeven we als gemeenschap van wedergeboren kinderen Gods ook niet bevreesd te zijn (er vanuit gaande dat wij recht én oprecht voor God staan) als er verdrukkingen komen en de omstandigheden zwaar worden. Want God beloofde immers aan Zijn volk in Joz. 1:3 – *“Alle plaats, waarop ulieder voetzool treden zal, heb Ik u gegeven, gelijk als Ik tot Mozes gesproken heb.”*

God zei hier niet: *“zál Ik u geven”*, maar *“héb Ik u gegeven”*. Hij had het reeds gedaan! Het schriftgedeelte in Jozua 1 betref het moment, dat het volk van Israël uit de woestijn dóór de rivier de Jordaan het Beloofde Land zou binnentrekken. In geestelijk schaduwbeeld verwijst deze gebeurtenis mede naar de eindtijd, waarin de Gemeente de doodsrivier van zware beproevingen en verdrukkingen zal overtrekken. (NB, de Gemeente zal echter de Grote Verdrukking niet hoeven mee te maken!)

De gebeurtenis verwijst ook naar de strijd van de lokale gemeenten van kinderen Gods, die vaak grote beproevingen moeten doorstaan.

Wat adviseerde God aan Zijn volk? Hoe bemoedigde Hij hen? Joz. 1:2-11 – *“2 Mijn knecht Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek over deze Jordaan, gij en al dit volk, tot het land, dat Ik hun, den kinderen Israëls, geve. 3 Alle plaats, waarop ulieder voetzool treden zal, heb Ik u gegeven, gelijk als Ik tot Mozes gesproken heb. 4 Van de woestijn en dezen Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier Frath, het ganse land der Hethieten, en tot aan de grote zee, tegen den ondergang der zon, zal ulieder landpale zijn. 5 Niemand zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens; gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten. 6 Wees sterk en heb goeden moed! want gij zult dit volk dat land erfelijk doen bezitten, dat Ik hun vaderen heb gezworen hun te geven. 7 Alleenlijk wees sterk en heb zeer goeden moed, dat gij waarneemt te doen naar de ganse wet, welke Mozes, Mijn knecht, u geboden heeft, en wijk daarvan niet, ter rechterhand noch ter linkerhand, opdat gij verstandelijk handelt alom, waar gij zult gaan; 8 Dat het boek dezer wet niet wijke van uw mond, maar overleg het dag en nacht, opdat gij waarneemt te doen naar alles, wat daarin geschreven is; want alsdan zult gij uw wegen voorspoedig maken, en alsdan zult gij verstandelijk handelen. 9 Heb Ik het u niet bevolen? wees sterk en heb goeden moed, en verschrik niet, en ontzet u niet; want de HEERE, uw God, is met u alom, waar gij heengaat. 10 Toen gebood Jozua den ambtlieden des volks, zeggende: 11 Gaat door het midden des legers, en beveelt het volk, zeggende: Bereidt teerkost voor ulieden; want binnen nog drie dagen zult gijlieden over deze Jordaan gaan, dat gij ingaat, om te erven het land, hetwelk de HEERE, uw God, ulieden geeft om te beërven.”*

Vers 2 – God beval hen om zich gereed te maken en over de Jordaan (van beproevingen) te trekken. Met andere woorden, God was de Regisseur van alles.

Vers 3 – God beloofde hen dat elke plek waar zij hun voeten zouden plaatsen hun bezit zou zijn. God was dus óók de Controleur van alles. Hij had alles in Zijn hand.

Vers 5 – Geen enkele vijand zou tegen hen bestand zijn, want God zou Zijn volk niet verlaten en zou voortdurend met hen zijn. God zou dus ook hun Beschermers zijn.

In de verzen 6-8 gaf God hen ook de *“handgrepen”* om succesvol te kunnen zijn!

Vers 6 – God vroeg hen om sterk te zijn en vol goede moed en te gedenken aan Zijn belofte, dat Hij hen het land zou geven.

Vers 7 – God vroeg hen ook om zeer sterk en vol goede moed te zijn teneinde Zijn gehele Wet in alles te gehoorzamen. Dán zouden zij verstandig handelen.

Vers 8 – God adviseerde hen om Zijn Wet dag en nacht te overleggen, want dan zouden zij verstandig handelen en in alles voorspoedig zijn.

Vers 9 – God bemoedigde hen nogmaals om sterk te zijn, want Hij zou altijd met hen zijn.

Vers 11 – God beval hen om teerkost te bereiden. *“Teerkost”* is een *“voorraad voedsel voor de reis”*. Dit wilde dus zeggen, dat ze voldoende eten bij zich moesten hebben. Zo moeten ook wij voldoende eten van Gods Woord. De bijbel zegt dat het Woord van God het levende Brood uit de hemel is. Jezus is dat Brood. God verlangt dat het Woord in ons innerlijk vlees zal worden. Dat kan alleen als wij voortdurend van het Woord eten en het in ons innerlijk laten uitwerken en praktiseren. Dan zullen wij geestelijk groeien en sterk worden. Deze groei is absoluut noodzakelijk! Want over drie dagen zouden zij de Jordaan moeten overtrekken. De term *“drie dagen”* verwijst in de bijbel in geestelijke zin vaak naar de Dood en de Opstanding (na drie dagen) van Jezus Christus. Met andere woorden, God zei tegen het volk: *“Het zal voor jullie héél erg moeilijk worden, maar jullie zullen de overwinning en de opstanding behalen.”*

God gaf Zijn volk dus grote kracht en goede moed (door Zijn Aanwezigheid), geestelijke adviezen én het Woord, om de beproevingen te kunnen doorstaan en in de strijd te kunnen overwinnen.

In Joz. 1:14b wees God hen op de noodzakelijke, gewapende strijd: *“.....; maar gijlieden zult gewapend trekken, voor het aangezicht uwer broederen, alle strijdbare helden, en zult hen helpen;”*

Ja, Gods volk zal de geestelijke strijd moeten strijden. En uiteraard zijn wij verstandig als wij dat gewapend doen. De apostel Paulus schreef hierover in Efez. 6:11-18 – *“Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omléidingen des duivels. Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag, en alles verricht hebbende, staande blijven. Staat dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid; En de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het Evangelie des vredes; Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen. En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord. Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;”*

Tot wélk moment moeten wij de geestelijke strijd strijden, broeders en zusters? U zult beslist zeggen: *“Tot de overwinning!”* Wel, amen! Maar in Joz. 1:15a lezen wij wat God zei: *“Totdat de HEERE uw broederen rust geve, als ulieden, en dat zij ook erfelijk bezitten het land, dat de HEERE, uw God, hun geeft;*”

Wij moeten geestelijk strijden, tótdat wij de rust van de Heer zullen ontvangen. Dát is onze overwinning. Het voeren van ons geestelijke strijd doen wij hoofdzakelijk in ons hoofd: in ons denken en in onze gebeden, want wij strijden tegen de duistere, geestelijke machten in de lucht. Wij dienen te bidden, tótdat de Heilige Geest ons hart met Zijn rust vervuld.

In Col. 3:15 lezen we over dit principe: *“En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in een lichaam; en weest dankbaar.”*

Het werkwoord *“heersen”* is in het Grieks *“bra’beuo”*, hetgeen betekent *“scheidsrechter zijn, beslissen, bepalen, besturen, regelen”*. Het gaat om het optreden van de Heilige Geest als de Scheidsrechter in ons hart, als Degene, Die beslist en bepaalt. Als er onrust in ons hart over een bepaalde situatie blijft, dan weten we dat de Heilige Geest nog niet meewerkt. Want Hij is de beslissende Scheidsrechter. Maar als de rust en de vrede in ons hart komt, dan weten we, dat de Heilige Geest meewerkt en instemt en voor ons de overwinning gaat behalen. Dan zal Hij de geestelijke strijd in ons voordeel beslissen.

Maar we moeten wel weten, dat onze gebeden langdurig kunnen zijn. Soms moeten we lang bidden. Daarom heet het ook gebedsstrijd. Zo bad de profeet Daniël ooit drie weken lang om een antwoord. Dan. 10:2-3,5-6,11-14 – *“In die dagen was ik, Daniël, treurende drie weken der dagen. Begeerlijke spijszake at ik niet, en vlees of wijn kwam in mijn mond niet; ook zalfde ik mij gans niet, totdat die drie weken der dagen vervuld waren. En ik hief mijn ogen op, en zag, en ziet, er was een Man met linnen bekleed, en Zijn lenden waren omgord met fijn goud van Ufaz. En Zijn lichaam was gelijk een turkoois, en Zijn aangezicht gelijk de gedaante des bliksems, en Zijn ogen gelijk vurige fakkelen, en Zijn armen en Zijn voeten gelijk de verf van gepolijst koper; en de stem Zijner woorden was gelijk de stem ener menigte. En Hij zeide tot mij: Daniël, gij zeer gewenste man! merk op de woorden, die Ik tot u spreken zal, en sta op uw standplaats, want Ik ben alnu tot u gezonden; en toen Hij dat woord tot mij sprak, stond ik bevende. Toen zeide Hij tot mij: Vrees niet, Daniël! want van den eersten dag aan, dat gij uw hart begaaft, om te verstaan en om uzelfen te verootmoedigen, voor het aangezicht uw Gods, zijn uw woorden gehoord, en om uwer woorden wil ben Ik gekomen. Doch de vorst des koninkrijks van Perzië (NB, een machtige demon) stond tegenover Mij een en twintig dagen; en ziet, Michaël, een van de eerste vorsten, kwam om Mij te helpen, en Ik werd aldaar gelaten bij de koningen van Perzië. Nu ben Ik gekomen, om u te doen verstaan, hetgeen uw volk bejegenen zal in het vervolg der dagen, want het gezicht is nog voor vele dagen.”*

Drie weken duurde het voordat er antwoord kwam, hoewel God vanaf de eerste dag het gebed had gehoord en meteen deze Man, Die naar mijn mening Jezus is, had gezonden. Maar er was geestelijke tegenstand in de hemelse gewesten. Dat wil zeggen, de geestelijke boosheden in de lucht waarover Paulus sprak, werkten tegen. Drie weken lang werd Hij tegengehouden door een machtige demon, de vorst van Perzië.

Er zal dus geestelijke tegenstand zijn als wij bidden. Maar er is uiteindelijk overwinning! Dit mocht ook de blinde Bartiméüs ervaren. Mark. 10:46-52 – *“En zij kwamen te Jericho. En als Hij en Zijn discipelen, en een grote schare van Jericho uitging, zat de zoon van Timéüs, Bartiméüs, de blinde, aan den weg, bedelende. En horende, dat het Jezus de Nazarener was, begon hij te roepen en te zeggen: Jezus, Gij Zone Davids! ontferm U mijner. En velen bestrafden hem, opdat hij zwijgen zou; maar hij riep zoveel te meer: Gij Zone Davids! ontferm U mijner. En Jezus, stil staande, zeide, dat men hem roepen zou; en zij riepen den blinde, zeggende tot hem: Heb goeden moed; sta op; Hij roept u. En hij, zijn mantel afgeworpen hebbende, stond op, en kwam tot Jezus. En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? En de blinde zeide tot Hem: Rabboni! dat ik ziende mag worden. En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende, en volgde Jezus op den weg.”*

De blinde Bartiméüs wilde zo graag genezen worden. Hij riep en bad tot Jezus: *“Ontferm U over mij”*. Maar er was ook grote tegenstand. Velen in de mensenmenigte wilden dat hij zou zwijgen. Zij bestrafden hem zelfs om z’n mond dicht te houden. Maar zweeg Bartiméüs? Neen, hij riep zelfs nog harder. En dat moeten wij ook doen als er geestelijke tegenstand is. Dan moeten wij nog intenser tot God bidden. Want Jezus hoorde hem smeken en riep hem. En toen Bartiméüs Jezus’ stem hoorde, toen handelde hij in geloof! Hij droeg een mantel. Het was een rode mantel, want in die tijd moesten de blinden in Israël, zo heb ik gelezen,

een rode mantel dragen als uiterlijk teken van blindheid. Bartiméüs wierp zijn mantel af, met andere woorden, hij geloofde dat Jezus hem zou genezen van blindheid. En zo gebeurde het ook. Jezus genas hem op zijn geloof.

Daarom, broeders en zusters, wellicht zijn wij blind voor de omstandigheden die ons zo belagen. We worden beproefd, maar we kunnen de oorzaak niet onderscheiden. Ja, we ervaren wel de tegenstand. Laten we blijven bidden en strijden, totdat we de stem van Jezus zullen horen en verstaan. Op ons geloof zal Hij ons helpen en de overwinning schenken. En de diepe rust en vrede van de Heilige Geest zal onze harten vervullen.

Moge Jezus u en mij deze week zegenen en met diepe vree vervullen. Amen.